

Kunnanhallitus	§ 66	25.02.2013
Kunnanvaltuusto	§ 38	25.02.2013

Limingan kunnanvaltuuston päätökseen 25.2.2013 §:t 32-34, 38-39, 42-43 ei voi hakea muutosta, koska päätös on luonteeltaan yksinomaan valmistelua tai täytäntöönpanoa taikka työ- ja virkaehtosopimuksen tulkintaa tai soveltamista.

Limingan kunnanvaltuuston päätökseen 25.2.2013 §:t 35-37, 40-41 voi hakea muutosta valittamalla, alla valitusosoitus:

Limingan kunnanvaltuusto

VALITUSOSOITUS § 35-37, 40-41

Valitusviranomainen:

Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea muutosta valittamalla Oulun hallinto-oikeuteen.

Yhteystiedot: Oulun hallinto-oikeus

postiosoite: PL 189, 90101 OULU, käyntiosoite: Isokatu 4, OULU

Puhelin: 029 56 42800, Fax: 029 56 42841, Sähköposti: oulu.hao@oikeus.fi

Valitusoikeus: Valituksen saa tehdä

- 1) se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) ja
- 2) kunnan jäsen.

Valitusperuste: Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että

- 1) päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä,
- 2) päätöksen tehnyt viranomainen on ylittänyt toimivaltansa tai
- 3) päätös on muuten lainvastainen.

Valittajan tulee esittää edellä mainitut valituksen perusteet ennen valitusajan päättymistä.

Tiedoksisaanti:

Kunnan jäsen saa päätöksestä tiedon, kun päätöksen sisältävä pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi.

Pöytäkirjanotteesta ilmenee, milloin pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi.

Asianosainen saa tiedoksi

- 1) postitse lähetetyn päätöksen, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeenlähettämisestä, tai
- 2) viranomaisen edustajan tai muun asianosaiselle henkilökohtaisesti luovuttaman päätöksenluovutuspäivänä.

Päätöksen asettaminen nähtäville Pvm: 4.3.2013

Tiedoksianto asianosaiselle

Lähetetty tiedoksi kirjeellä asianosaiselle (pvm, tiedoksiantaja)

Luovutettu asianosaiselle (paikka, pvm, vastaanottajan ja tiedoksiantajan allekirjoitus)

Muulla tavoin, miten

Valitusaika: Valitus on tehtävä ja toimitettava hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa

päätöksentiedoksisaamisesta. Valitusaikaa laskettaessa ei tiedoksisaantipäivää oteta huomioon. Jos valitusajan viimeinen päivä ei ole hallinto-oikeuden työpäivä, voi valituksen vielä jättää hallinto-oikeuteen seuraavan työpäivänä. Mikäli valitus lähetetään postitse, on kirje jätettävä postiin niin aikaisin, että posti ehtii toimittaa sen hallinto-oikeudelle viimeistään valitusaajan viimeisenä päivänä ennen hallinto-oikeuden työajan päättymistä.

Valituksesta ja sen sisällöstä: Valitus on tehtävä kirjallisena. Valittajan tai valituksen muun laatijan on se allekirjoitettava. Valituksessa on mainittava valittajan ja, jos valituksen on laatinut joku muu kuin valittaja itse, valituksen laatijan nimi, ammatti, asuinkunta ja postiosoite. Valituksessa on mainittava päätös, johon haetaan muutosta, muutosvaatimus sekä vaatimuksen perusteet. Valitukseen on liitettävä päätös, johon haetaan muutosta, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä sekä selvitys valitusajan alkamisesta.

Kunnanhallitus
Kunnanvaltuusto

§ 66
§ 38

25.02.2013
25.02.2013

Lausunnot on pyydetty toimittamaan valtiovarainministeriöön 7.3.2013 mennessä. Lisäselvityksenä lausuntopyyntö, kuntarakennelakia koskeva materiaali ja Limingan kunnan lausunto.

Kj:n esitys

Kunnanhallitus esittää valtuustolle lisäselvityksenä olevan lausunnon hyväksymistä.

Päätös

Hyväksyttiin yksimielisesti.

KV § 38

Lisäselvityksenä kuntarakennelakia koskeva materiaali ja Limingan kunnan lausunto.

Päätös

Hyväksyttiin yksimielisesti.

Asianmukaisesti allekirjoitetusta ja tarkastetusta pöytäkirjasta kirjoitetun otteen oikeaksi todistaa:

Limingassa 5.3.2013

Raija Karjalainen
tietohallintosihteeri

LAUSUNTO KUNTARAKENNELAKILUONNOKSESTA

339/00.04.00/2012

KH 25.02.2013 § 66

Valmistelija: kunnanjohtaja Pekka Rajala, p. 050 312 5000, pekka.rajala@liminka.fi

Pääministeri Jyrki Kataisen hallituksen hallitusohjelman mukaan hallitus toteuttaa koko maan laajuisen kuntauudistuksen, jonka tavoitteena on vahvoihin peruskuntiin pohjautuva elinvoimainen kuntarakenne. Osana kuntauudistusta hallitus käynnisti syksyllä 2011 hallitusohjelman mukaisen koko maan kattavan selvityksen kullekin alueelle tarkoituksenmukaisesta kunta- ja palvelurakenteesta. Kunnallishallinnon rakenne -työryhmän selvitys valmistui helmikuussa 2012.

Valtiovarainministeriö asetti helmikuussa 2012 kuntarakennelakia valmistelevalle työryhmän, jonka tehtävänä oli seurata ja arvioida kunta- ja palvelurakenneselvityksestä saatavaa palautetta ja sen pohjalta laatia yhteenveto alue- ja kuulemiskierroksesta sekä tehdä uudistuksen vaikutusarviointi ja laatia tarkennettu esitys uudistuksen kriteereistä ja toteuttamistavoista. Lisäksi työryhmän tuli valmistella luonnos hallituksen esityksestä kuntauudistusta ohjaavaksi rakennelaksi.

Hallitus linjasi kuntauudistuksen etenemistä iltakoulussaan 5.6.2012 sekä antoi seuraavana päivänä tiedonannon eduskunnalle kuntauudistuksen etenemisestä. Hallitus antoi linjauksissaan määrittelemiensä tarkastelunäkökulmien perusteella tarkempien uudistuksen kriteerien valmistelun rakennelakia valmistelevalle työryhmän tehtäväksi. Työryhmän valmistelemaat tarkemmat kriteerit vahvistettiin hallinnon ja aluekehityksen ministerityöryhmässä 27.6.2012.

Nyt kyseessä oleva kuntarakennelakiluonnos on valmisteltu hallituksen linjausten pohjalta. Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi nykyistä kuntajakolakiä, ja samalla lain nimike muutettaisiin sen sisältöä paremmin kuvaavaksi kuntarakennelaksi. Lakiin lisättäisiin säännökset kuntien selvitysvelvollisuudesta, selvityspennoista ja niistä poikkeamisesta sekä muutettaisiin kuntien yhdistymisen taloudellista tukea koskevia säännöksiä. Lisäksi ehdotetaan kielilain muuttamista eräiltä osin. Sosiaali- ja terveystieteiden ministerityöryhmä on linjannut palvelurakennemuutoksen jatkoa 15.11.2012.

Valtiovarainministeriö on pyytänyt kunnista lausuntoa oheisesta luonnoksesta yleisesti sekä erityisesti lausumaan seuraavista kysymyksistä:

- selvitysvelvollisuudesta, selvityspennoista (ml. poikkeuspennnoista) ja selvitysvelvollisuuden sisällöstä;
- esityksen sisältämistä määräajoista ja menettelyistä;
- valtioneuvoston toimivallasta päättää kuntajaon muuttamisesta;
- yhdistymisavustusten ehdoista ja määrästä;
- sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien turvaamisesta sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennetta koskevien linjausten mukaisesti.

VALTIOVARAINMINISTERIÖ
Kunta- ja aluehallinto-osasto
PL 28
00023 VALTIONEUVOSTO

25.2.2013

LAUSUNTO KUNTARAKENNELAISTA

Valmisteilla oleva laaja kuntien toimintaa ja taloutta koskeva uudistuskokonaisuus (kuntarakennelaki, valtionosuuslaki, sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus, kuntien tehtävien arviointi, kuntalain kokonaisuudistus) on historiallisen laaja.

Uudistuksen laajuus ja merkittävyys huomioiden tulisi uudistuksessa lähteä liikkeelle kokonaisuudistuksesta palvelujen järjestämisen näkökulmasta, jonka jälkeen voitaisiin arvioida tarpeet kuntarakenteen uudistamiselle. Uudistuksessa tulisi kuulla ja huomioida poliittisten mielipiteiden sijaan asiantuntijoita. Suomalaisella yhteiskunnalla ei ole varaa tuhota nykyistä pääosin hyvin toimivaa palvelujärjestelmää vain poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Selvitysvelvollisuus, selvitysperusteet ja selvitysvelvollisuuden sisältö

Kuntarakennelaisissa on asetettu kaikille kunnille selvityspakko, jonka tavoitteena tulee olla kuntaliitos. Perusteluina kuntarakenteen muuttamisen välttämättömyydelle ja selvityspakolle on käytetty eri vaiheissa muun muassa kestävyysvajetta, työvoimapulaa, valtion velkaantumista ja palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Rakennelakiluonnos perusteluineen ei kuitenkaan vastaa mitään osin näihin muutoksen taustalla oleviin kysymyksiin. Kuntarakennelaille ei pystytä vastaamaan kuntatalouden haasteisiin eikä palvelujen järjestämistä koskeviin ongelmiin.

On selvää, että suomalaisessa yhteiskunnassa tarvitaan muutoksia, erityisesti harvaanasutuilla ja syrjäisillä alueilla. Ratkaisuna ei kuitenkaan voi olla yksi ainoa malli ja totuus läpi Suomen. Kuntarakennelaisissa asetetut selvitysperusteet ovat poliittisen harinnan tulosta, joille ei ole osoitettavissa tieteellistä pohjaa. Uudistuksessa ei ole missään vaiheessa nostettu esiin erilaisia tuottavuuteen ja tehokkuuteen liittyviä näkökulmia. Tutkimukset eivät osoita että iso kunta toimisi tehokkaammin, taloudellisemmin tai tuottavammin kuin pieni kunta. Näin ollen rakennelaisissa määritellyt palveluiden edellyttämät väestöpohjat ovat vailla perustetta ja ne tulee poistaa kaikilta osin. Kuntarakennelain sijaan tulisikin keskittyä palveluprosessien ja -rakenteiden uudistamiseen tuottavuuskehityksen ja palveluiden saatavuuden näkökulmasta.

Keskeisin kuntien ongelma on kuntakoosta riippumatta kuntien liian suuri tehtävämäärä suhteessa taloudelliseen kantokykyyn. Jokainen ministeriö on laatinut mielestään tarpeellisia palveluvelvoitteita ja lainsäädäntöä, unohtaen kuitenkin arvioida niiden taloudelliset vaikutukset suhteessa kuntien kantokykyyn. Samalla valtio on unohtanut koordinoita ja arvioida sitä, kuinka paljon suomalainen yhteiskunta kestää erilaisia palveluja ja etuisuuksia. Julkisuudessa kunnista on tehty syntipukkeja kustannusten nousuun ja talousahdinkoon.

Valtion- ja kuntatalouden osalta muutoksia saadaan vain, mikäli kuntien tehtäviä vähennetään merkittävästi ja vastuuta siirretään takaisin kansalaisille. Kuntien tehtävien arviointi tulee toteuttaa nopealla aikataululla ja laki- ja normiohjausta tulee purkaa sekä arvioida kuntien käytössä olevat resurssit tehtävien hoitamiseen. Vasta tämän jälkeen on tarkoituksenmukaista arvioida hallinnollisia rajoja.

Kuntarakennemuutosten tavoitteena on vahvojen peruskuntien muodostaminen, jotka muodostuvat työssäkäyntialueista, pystyvät luomaan edellytykset talouskasvulle ja työllisyydelle sekä kykenevät tehokkaasti huolehtimaan yhdyskuntarakenteen kehittämisestä ja estämään sen hajautumista. Oulun kaupunkiseudulla kunnat ovat valinneet jo vuosia sitten etenemistieksi kuntien välisen yhteistyön. Kunnat ovat laatineet kymmenen kunnan yhteisen yleiskaavan sekä sopineet yhdyskuntarakenteen kehittämisen suunnista ja toimenpiteistä maankäytön, asumisen ja liikenteen (MAL) osalta jo useita vuosia.

Selvitysvelvollisuuden edellyttämistä kriteereistä väestöpohjavelvoite ja työpaikkaomavaraisuus ovat poliittisia painotuksia, joilla ei ole tieteellistä pohjaa. Ne tulee siten poistaa. Työpaikkaomavaraisuutta arvioitaessa on syytä huomioida, että valtio itse on omilla päätöksillään sijoittanut merkittävästi työpaikkoja kasvukeskuksiin. Muun muassa yliopistot, KELA, poliisi, työvoimahallinto ja verohallinto on pääosin sijoitettu keskuskaupunkeihin lakkauttaen samalla toimipisteitä muualta. Kunnat ovat vastaavasti sopineet, että toisen asteen koulutus, sairaanhoitopiirit ja maakuntien liitot keskitetään keskuskaupunkeihin. Miten nämä työpaikat ja niiden kerrannaisvaikutukset huomioidaan arvioitaessa yksittäisten kuntien elinvoimaa ja työpaikkaomavaraisuutta? On vaarana, että luottamus suomalaisen yhteiskunnan oikeudenmukaisuuteen loppuu, jos nämä työpaikat valtavine kerrannaisvaikutuksineen ovatkin yhtäkkiä vain keskuskaupunkien omaisuutta ja tehdystä yhteistyöstä rangaistaan.

Esityksen sisältämät määräjat ja menettelyt

Nykytilanteessa kunnilla ei ole riittävästi tietoa kuntien kokonaisuudistuksesta ja kaikkein keskeisimmistä lainsäädäntöuudistuksista. Kuntarakennelain voimaantulon aikataulu 1.5.2013 on epärealistinen huomioiden, että kokonaisuudistuksesta ei ole vielä selkeää linjausta.

Myös selvitysten valmistumisen aikataulu 1.4.2014 mennessä on epärealistinen. Valmisteilla on useita keskeisiä kuntiin ja kuntapalveluihin kohdistuvia lainsäädäntöhankkeita, joiden sisällöstä ja vaikutuksista ei ole vielä tietoa. Selvityksen tekeminen ja vaikutusten arviointi on mahdollista vasta siinä vaiheessa, kun keskeiset linjaukset ovat tiedossa ja arvioitavissa.

Valtioneuvoston toimivalta päättää kuntajaon muuttamisesta

Kuntajaon muutosten tulee perustua vapaaehtoisuuteen ja kuntien valtuustojen päätöksiin.

Yhdistymisavustuksien ehdot ja määrä

Yhdistymisavustuksien määrä on kuntauudistuksen kokonaisuuteen nähden riittämätön kattamaan laajasta selvitystyöstä ja kuntajaon muutoksesta aiheutuvia kustannuksia. Yhdistymisavustukseen tulisi sisältyä merkittäviä kannustuselementtejä esimerkiksi liittyvien kuntien palveluverkoston parantamiseen. Avustusten käyttötarkoitus on rajattu liian tiukasti epärealistiseen aikatauluun.

Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennetta koskevat linjaukset

Kuntarakennelain yhteydessä esitetyt linjaukset sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen rakenteesta ovat epäselviä ja vaikeasti hahmotettavia, jolloin uudistusten vaikutusten arviointi ei ole mahdollista.

Limingan kunta haluaa jatkossakin ensisijaisesti itse vastata perus- ja lähipalvelujen järjestämisestä. Kuntien vastuu terveyden ja hyvinvoinnin edistämisestä ei ole mahdollista ellei koko järjestämisvastuu peruspalveluissa ole samoissa käsissä. Sen sijaan erityispalvelut ja laajan väestöpohjan palvelut on perusteltua järjestää laajempina alueellisin kokonaisuuksina.

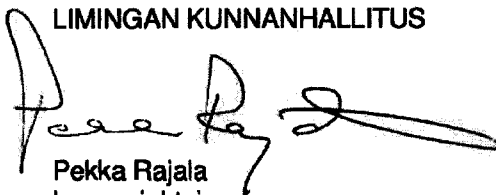
Limingan kunnan asukkaiden kannalta luontevin sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen järjestämisalue on Oulun seudun kunnat, mikäli sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen järjestämisvastuu siirretään alle 20 000 asukkaan kunnilta lainsäädännöllä pois. Rahoitukseen ja demokraattiseen päätöksentekoon liittyvät ratkaisut tulee käsitellä osana sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennetta.

Lopuksi

Limingan kunta on ikärakenteeltaan poikkeuksellinen, koska alle 19-vuotiaiden osuus kunnan väestöstä on yli 40 %. Liminka on tuottanut peruspalvelut tähän saakka kustannustehokkaasti, kilpailukykyisesti ja laadukkaasti. Limingan kunta katsoo, että myös tulevaisuudessa Oulun kaupunkiseudun haasteisiin vastataan parhaiten kuntien välisellä yhteistyöllä ja vapaaehtoisuuteen perustuvilla kuntarakenteen muutoksilla.

Muilta osin Limingan kunta viittaa 11.4.2012 antamaansa lausuntoon kunnallishallinnon rakennetyöryhmän selvityksestä.

LIMINGAN KUNNANHALLITUS

Pekka Rajala
kunnanjohtaja

Katja Vuorinen
hallintojohtaja